

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (2016) .

Τήν Κυριακήν, 16^{ην} /29^{ην} Μαΐου 2016, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος εἰς τὸ ἐν τῇ Νεαπόλει-Nablus τῆς Σαμαρείας Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ.

Ὡς γνωστὸν κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐπιτελεῖται ἡ μνήμη τῆς συναντήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, τὸ ὠρυγμένον ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ ἀναμέσον τῶν δύο ὁρέων Γεβάλ καὶ Γαριζίν.

Ἐκ τῆς συναντήσεως ταύτης καὶ συνομιλίας, ἡ Σαμαρεῖτις γυνὴ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον. καθ' ὅτι μάλιστα ὁ Κύριος ἀπεκάλυπεν αὐτῇ ὅτι «Ἐκεῖνος, ὁ ὁμιλῶν μετ' αὐτῆς, εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, ὁ Χριστός», αὕτη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς. Τό γεγονός αὐτό παραδίδει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὴν θεόπνευστον αὐτοῦ διήγησιν τοῦ 4^{ου} κεφαλαίου τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Φρέατος ἀνεγερθέντα περικαλλέστατον Ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος ὑπὸ τοῦ Ἀγιοταφίτου ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου, ἐν ᾧ ἐμαρτύρησε καὶ ὁ Ἀγιοταφίτης Ἅγιος Φιλούμενος, ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐν τῇ ὥς ἄνω ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιεπισκοπάρχου, Λύδης κ. Δημητρίου Γραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ Πέλλης κ. Φιλουμένου, Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Ἱρμπετ τῆς Ἰορδανίας, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου Γέροντος Καμαράση ὡς προεξάρχοντος ἱερέως, τοῦ ἡγουμένου τῶν Ραφιδίων Ἀρχιμανδρίτου π. Λεοντίου, τοῦ ἡγουμένου τῆς ἐν τῷ Χωρίῳ τῶν Ποιμένων Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ποιμένων Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, ἱερέων παρεπιδημούντων ἐξ Ἑλλάδος καὶ Ἀραβοφώνων ἐκ τῶν ὁμόρων κωμῶν τῆς Νεαπόλεως, ψαλλούσης τῆς Γεροντίσεως Μαριάμ ἐλληνιστί καὶ ἱεροψαλτῶν τῶν ὁμόρων κωμῶν ἀραβιστί, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου κ. Βασιλείου Κοΐνη καὶ ἐτέρων μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου καὶ μετέχοντος εὐσεβοῦς λαοῦ, προερχομένου ἐκ τῶν πλησιοχώρων κωμῶν Ραφιδίων, Τουμπάς, Ζαπάπδε, Τουλκάρεμ καὶ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Οὐκρανίας καὶ Ρουμανίας.

Πρὸς τὸ εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ἐλληνιστί οὕτως:

«Ὁ κατ' οὐσίαν ἀθεώρητος Λόγος καὶ παντουργὸς ὡφθης τοῖς ἀνθρώποις, ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλούμενος πρὸς μετουσίαν τῆς σῆς θεότητος», ἀναφωνεῖ ὁ μέλωδός τῆς Ἐκκλησίας

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Ὁ κατ' οὐσίαν ἀθεώρητος θεῖος Λόγος, δηλονότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συνεκάλεσε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἵνα συναντλήσωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῆς ἁγίας Σαμαρείτιδος γυναικὸς ὕδωρ

ἀλλόμενον, ὕδωρ ζωῆς αἰωνίου ἐκ τοῦ μυστικοῦ πνευματικοῦ φρέατος, τὸν Μονογενῆ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ Πατρός.

Καὶ ὁ μὲν Πατριάρχης Ἰακώβ κατέλιπεν ἡμῖν ἄχρι σήμερον τό φυσικόν τοῦτο φρέαρ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνηγέρθη ὁ περικαλλέστατος οὗτος Ναός πρὸς τιμὴν τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, δηλαδή τῆς Σαμαρεΐτιδος γυναικός. Ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός κατέλιπεν ἡμῖν τό πνευματικόν Αὐτοῦ φρέαρ, δηλονότι τὸν Ἅγιον Ποτήριον τοῦ τιμίου Σώματος καὶ αἵματος Αὐτοῦ, εἰπὼν τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ: «Λάβετε φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τό Σῶμα τό ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον. Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμήν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τό ποτήριον μετὰ τό δειπνήσαι λέγων. Τοῦτο τό ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι. Τοῦτο ποιεῖτε, ὡς ἅκις ἂν πίνητε εἰς τὴν ἐμήν ἀνάμνησιν», (Α΄ Κορ. 11, 24-26).

Αὐτό ἀκριβῶς ἐορτάζομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐορτάζομεν τὴν ἐν τῷ τιμίῳ αἵματι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Καινὴν Διαθήκην, δηλονότι τό Πάσχα, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις, τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά», (Β΄ Κορ. 5, 17), κηρύττει ὁ Θεὸς Παῦλος.

Τούτου ἕνεκεν, ὁ Ἰησοῦς κατὰ τὴν συνομιλίαν του μετὰ τῆς Σαμαρεΐτιδος γυναικός ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῇ: «Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν. Ὅς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τό ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον», (Ἰωάν. 4,13).

Αὐτὴν ταύτην τὴν πηγὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐχαρίσατο ἡμῖν ὁ Χριστός διὰ τοῦ σταυρικοῦ αὐτοῦ πάθους καὶ τῆς ἀναστάσεως Του. Αὐτὴν τὴν πηγὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς ἀνεγνώρισεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μεσσίου, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ Σαμαρεΐτις γυνή. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ἀπεκάλυψε ἑαυτὸν εἰς αὐτὴν λέγων: «ἄλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4,23-24).

Τῆς ὁμολογίας ταύτης κῆρυξ, ἀπόστολος καὶ μάρτυς ἀνεδείχθη καὶ ἡ σήμερον τιμωμένη Σαμαρεΐτις γυνή, ἡ ὁποία ὕστερον ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Φωτεινὴ ἐκλήθη. Αὕτη μετὰ τῶν ἐπτά αὐτῆς υἱῶν ὑπέστη τὸν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ μαρτυρικόν θάνατον ἐπὶ τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορος Νέρωνος, σφοδροῦ διώκτου τῶν Χριστιανῶν. Διό καὶ ὁ μελωδός αὐτῆς λέγει: «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεΐτις ἐθεάσατο τό τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα δαψιλῶς, βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκληρώσατο αἰωνίως ἡ αἰοίδιμος».

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἁγία Φωτεινὴ, δηλαδή ἡ Σαμαρεΐτις γυνή, ἡ ὁποία ἔζη εἰς τό σκότος τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς ἁμαρτίας, ὅχι μόνον ὡμολόγησε τὸν Χριστόν ὡς τέλειον Θεόν καὶ ἄνθρωπον, ἀλλ' ἀνταπεκρίθη ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας της εἰς τὴν κλῆσιν τοῦ Πανουργοῦ Θεοῦ Λόγου Χριστοῦ πρὸς μετουσίαν τῆς θεότητος Αὐτοῦ. Αὕτη ἔπιε πλέον ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ὁ Χριστός ἔδωκεν αὐτῇ, ἵνα μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, (Ἰωάν. 4,14).

Τοῦ ὕδατος τούτου τοῦ ζῶντος ἔπιε καὶ ὁ φίλος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ νεομάρτυς ἅγιος Φιλούμενος ὁ Ἀγιοταφίτης, συμμάρτυς γενόμενος τῆς ἁγίας μάρτυρος Φωτεινῆς καὶ κῆρυξ τῆς τοῦ Χριστοῦ δικαιοσύνης καὶ τῆς σωζούσης

Αὐτοῦ ἀληθείας.

Τοῦ ζῶντος τούτου ὕδατος τῆς ἀφθαρσίας καί τοῦ φωτός τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ καλούμεθα νά γίνωμεν κοινωνοί καί μέτοχοι καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐάν ὄντως θέλωμεν νά ζῶμεν τήν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καινήν τήν νέαν ἐν τῷ νέῳ Ἀδάμ τῷ Ἀναστημένῳ Χριστῷ ζωήν, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «οἱ τόν ἄρτον ἐσθίουσας τῆς σαρκός τοῦ Κυρίου καί τό αἶμα λαμβάνοντες τῆς πλευρᾶς τοῦ Δεσπότου, καινότητι Πνεύματος πολιτευώμεθα, ζῶντες τῇ Χάριτι».

Ἡ ἱερά μνήμη τῆς ἀγίας μάρτυρος Σαμαρείτιδος γυναικός κατά τήν πασχάλιον ταύτην περίοδον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μᾶς καλεῖ νά πολιτευθῶμεν εὐαγγελικῶς, δηλονότι νά φροντίζωμεν νά συμπεριφερώμεθα καί νά ζῶμεν κατά τρόπον ἄξιον τοῦ Εὐαγγελίου, τό ὁποῖον κηρύττει τόν θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν, ὡς παραγγέλλει καί ὁ θεῖος Παῦλος:

«Ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε. Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τό ὑπέρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τό εἰς αὐτόν πιστεύειν, ἀλλά καί τό ὑπέρ αὐτοῦ πάσχειν», (Φιλιπ. 1,27,29).

«Καί τό ὑπέρ Χριστοῦ πάσχειν», σημαίνει ὅτι ὁ ὑπομένων τόν σταυρόν τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ προσβλέπει καί εἰς τήν βιοτήν τήν αἰώνιον, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν Ἰδοὺ τήν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν καί σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τόν αἴτιον, τόν μόνον εὐλογητόν τῶν Πατέρων θεόν καί ὑπερένδοξον».

Δεηθῶμεν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πίστεως ἡμῶν καί τοῦ νικητοῦ τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης ἡμῶν θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν μεσιτειῶν τῆς ἀγίας ἐνδόξου μάρτυρος καί ἰσαπαστόλου Σαμαρείτιδος γυναικός ἀξιωθῶμεν τῆς θεωρίας τοῦ ἀνεσπέρου φωτός τῆς ἐνδόξου ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Χριστός Ἀνέστη».

καί ἀραβιστί ἶδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2016/05/29/21902#more-21902>

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία τρίς πέριξ τοῦ Ναοῦ καί μετ' αὐτήν ἡ εὐλογία ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν ἔλαβε χώραν δεξιώσις ἐν τῷ ἡγουμενείῳ καί μετ' αὐτήν μεσημβρινή ἐόρτιος τράπεζα ὑπό τοῦ ἀνακαινιστοῦ τῆς Μονῆς ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου.

Διαρκούσης τῆς τραπέζης ὁ ἐκ Ζαπάπδε νέος Χαλήλ Γανάμ προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἀραβιστί: (ἀναρτηθήσεται προσεχῶς).

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/PPCw8c77HpQ>

<http://youtu.be/yAsVba1BONg>

